

Eşek

Senaryo - Hayri ÇÖLAŞAN

Yazım Tarihi - 2004

Sinopsis

Ermenek ilçesinde yazın bağı evinde geçen gerçek bir olay. Alaz 4-5 yaşlarında sevimli bir kız çocuğu. Annesi, babası ve Anneanesi ile Ermenek'te akrabalarının bağı evine gelmişler. Alaz, Anneannesinin daha önce anlattığı çocukluk anılarından yola çıkarak eşeğe binmek istiyor. Daha önce birkaç çaba sarf etseler bile şehirde binecek eşek bulamamışlar. Bu nedenle hep Ermenek'e ertelenmiş. Alaz sabırsızlanıyor. Ayşe Nine yaşlı bir kadın. Güler yüzlü, sevimli. Ermenek'te bağı evlerinde olduğu gibi onda da bir çok amaçla kullanılan eşek var. Yandaki evde oturur. Alaz'ın eşek anırması duyunca aklına gelir ve harekete geçer.

Senaryo

Sahne 1 Dış - Gün Bağı Evi

Alaz evin önündeki sebze ekili bahçenin kenarından akan suda oynamaktadır. Birden kalkar ve ev duvarına dayalı sedirde oturan anneanesine doğru gider.

Alaz - Anneanne hani beni eşeğe bindirecektin?

Anneanne - Evet kızım bindireceğim.

Alaz - Anneanne ama ben eşeğe binmek istiyorum.

Anneanne - Canım kızım benim gel bir bakalım Ayşe Ninen gelmiş mi?

Alaz - Ama ben yoruldu yürümem.

Anneanne - Eeee. Ne yapacağız küçük hanım yürümezsen.

Alaz - Anne sen beni kucağına al.

Anne - Alamam kızım ağırsın, ben seni taşıyamıyorum.

Alaz - Gitmem o zaman.

Anne - Kendin yürü bakalım zaten yandaki evin bahçesi uzak değil.

Alaz - Babam da gelsin.

Anneanne - Kendini babana taşıttıracaksın değil mi? Şımarık seni, yürü bakayım.

Oturduğu yerden doğrulur. Ayağa kalkar. Ayakkabılarını giyer. Alaz'a doğru yürür.

Alaz - Babam da gelsin ama diye babasına doğru bir laf atar.

Alaz - Baba sen de gelir misin?

Baba bahçeyle uğraşmaktadır. Alazı ve konuşulanları duyacak mesafededir.

Baba - Hadi gidelim kızım. Der ve onlara doğru hareket eder.

Alaz - Yaşasın.

Beraber yürümeye başlarlar.

Sahne 2 Dış - Gün Yol

Alaz, babasının ve Anneannesinin elinden tutarak yürümektedir.

Alaz - Baba, hani Anneannem bana seni eşeğe bindireceğim demişti ya.

Baba - Evet kızım.

Alaz - İşte şimdi bineceğim.

Baba - Sen daha önce eşeğe hiç binmedin mi?

Alaz - Binmedim.

Anne - Anne bu Konya'da geçen yaz binmemiş miydi?

Anneanne - Hayır binmedi.

Anne - Telefonda konuşmuştuk ya. Siz eşeğe binmeye gidiyoruz demiştiniz. O zaman ben bindi sanıyordum.

Anneanne - Sana söylemedik mi? Biz tam gittik eşeğe binmeye, eşek bir katı. Yakalayamadılar.

Alaz - Evet tam binecektim eşek katı.

Baba - İy ki üstünde sen yoktun Alaz. Ya seni de kaırsaydı.

Alaz güler.

Anneanne - O zaman biz de Alaz'sız kalırdık, ne yapardık.

Sahne 3 Dış - Gün Ayşe Ninenin Bahçesi

Bu sırada Ayşe Nine'nin bahçe kapısına gelirler. Bahçe kapısını Anneanne açar. İçeri girerler.

Anneanne - Hıh herhalde Ayşe Nine burada iyi. Bakalım Eşek de burada mı?

Alaz - Ayyy. İnşallah buradadır.

Sahne 4 Dış - Gün Ayşe Nine Ev Önü

Biraz daha ilerleyip evin kenarından dolaşır ve ön tarafına dönerler. Ayşe Nine evin önünde çalı çırpı ile uğraşmaktadır.

Anneanne - HUUU. Ayşe Kadın nasılsın...

Ayşe Nine - Aaaa... Hoş geldin komşum. İyilik işte. Ocak yakacaktım. Sen nasılsın. Bu küçük kız da kim.

Anneanne - Bak bu benim damat. Bu da benim torun.

Alaz'a doğru döner.

Anneanne - Alaz, öp bakalım Ayşe Ninenin elini.

Alaz - Ayşe Ninenin elini öper.

Ayşe Nine - Oooo. Kız sen kocaman olmuşsun. Doğumunu bilirim ben senin.

Anneanneye doğru döner.

Ayşe Nine - Hadi gelin bakalım. İçeri girelim.

Anneanne - Ayşe Nine bizim torun hiç eşeğe binmedi. Şu senin eşeğe bir bindirelim.

Ayşe Nine - Eşek de yaşlandı. Orada duruyor. Bindirsin senin damat.

Anneanne, Alaz'ın elinden tutar. Hep beraber Eşeğe doğru yürürler.

Anneanne - Oğlum sen Alaz'ı arkadan tut. Ne olur Ne olmaz.

Baba - Tamam Anne tutarım.

Alaz - Yaaa beni kimse tutmasın. Ben kendim bineceğim.

Baba çaktırmadan Anneye ve Anneanneye bakar ve tamam gibi kafa sallar.

Alaz'ı eşeğe oturtur.

Baba - Alaz şuradan tutacaksın der. Elini alır eşeğin semirendeki tutacağa yerleştirir.

Alaz semeri sıkı sıkıya kavrar.

Alaz - Ama sen tutma.

Baba - Tamam.

Anneanne eşeğin bağını çözer. Önden çekerek eşeği hareket ettirir. Eşek ile bahçede dolaşmaya başlarlar. Bu sırada baba çaktırmadan arkadan kollamakta, ellerini Alaz'ın sırtında dokunmadan tutma hareketi yapmaktadır.

Bir tur atarlar bahçede. Tam bir ağacın yanından dönerken eşek Babayı sıkıştırır. Baba Alaz'ı bırakmak zorunda kalır. Artık Alaz tek başına binmektedir. Bu durumdan Anne ve Anneanne ürker.

Ayşe Nine oturduğu merdivenlerden onları seyretmektedir. Anneanne Alaz'a doğru bir hamle yapacakken.

Ayşe Nine - Bırakın o kendi binsin. Çocuk eşeğe binmesini biliyor.

Anne - Nereden bilsin daha ilk defa biniyor.

Ayşe Nine - Kızım o eşeğe daha önce binmiş gibi duruyor. Bırakın çocuk gezsün.

Anneanne de bu sözlerle yerine döner. Herkesin yüzünü bir gülümseme alır. Alaz eşeğin üzerinde birkaç tur atar. Artık duruma herkes alışmıştır.

Anneanne, Ayşe Ninenin yanına oturur. Sohbeta başlarlar.

Birkaç tur sonra Baba, Alaz'ı eşekten alır, yere indirir. Alaz çok mutludur. Baba eşeği yerine bağlar.

Bahçede biraz zaman geçirirler. Alaz meyve toplar ve yer.

Anneanne - Eh artık biz gidelim. Akşama batırık yapacağız. Sen de gel.

Ayşe Nine - Sağol komşu. Benim de işlerim var. Üstelik yürüyemiyorum.

Anneanne - Eh biz yapar sana göndeririz o zaman, hadi biz gidelim.

Alaz koşar Babasının elini tutar.

Alaz - Baba beni kafana alsana.

Baba eğilir, Alaz'ı belinden yakalayıp kafasına kaldırır. Alaz tahta kurulur gibi kurulur babasının omuzlarına. Yürümeye başlarlar.

Ayşe Nine - Eeee... Ben size söylemedim mi? Bu çocuk eşeğe binmesini biliyor diye.